RESOLUTION

fra Den Administrative Kommission af 29. juni 2000 om kriterierne for optagelse af ydelser som »særlige ikke-bidragspligtige ydelser« i bilag II, del III, og bilag IIa i forordning (EØF) nr. 1408/71

(2001/C 44/06)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra g), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, i henhold til hvilken den kan fremsætte forslag for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med henblik på udarbejdelse af fremtidige forordninger samt med henblik på ændring af denne forordning og senere forordninger, og

ud fra følgende betragtninger:

EF-Domstolen har i sine domme af 4. november 1997 i sag C-20/96, Snares, og af 11. juni 1998 i sag C-297/96, Partridge, implicit afgjort, at det er Rådets opgave at vurdere ydelserne med henblik på, om de opfylder betingelserne for at blive optaget som »særlige ikke-bidragspligtige ydelser« i bilag IIa til forordning (EØF) nr. 1408/71, hvorved hovedsansvaret i dette spørgsmål påhviler Rådet; ikke desto mindre har Den Administrative Kommission et vist ansvar i forbindelse med forberedelsen af retsakter på dette område;

det har tidligere været vanskeligt at imødekomme visse medlemsstaters ønsker om at optage bestemte ydelser i dette bilag, navnlig fordi der ikke er fastlagt alment gyldige kriterier for en ydelses betegnelse som »særlig ikke-bidragspligtig ydelse«;

der har, navnlig fra nye ansøgerlande, igen og igen været udtrykt ønske om, at der vedtages sådanne objektive kriterier;

vedtagelsen af fælles objektive kriterier for optagelse af visse ydelser i dette bilag nødvendiggør ikke en revision af de ydelser, som i enighed allerede er blevet optaget i bilaget;

en vedtagelse af kriterier for optagelse af en ydelse som en »særlig ikke-bidragspligtig ydelse« i bilag IIa i forordning (EØF) nr. 1408/71 kan således bidrage væsentligt til at fremskynde de indledende drøftelser i Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring, men kan også bidrage til retssikkerheden, samtidig med at det er nødvendigt med en afgrænsning i forhold til de særlige ikke-bidragspligtige ydelser af regional karakter, som forordningen ikke finder anvendelse på, jf. artikel 4, stk. 2b, i forordning (EØF) nr. 1408/71 —

OPNÅET ENIGHED OM FØLGENDE KRITERIER:

1. I forordning (EØF) nr. 1408/71 er der fastsat kriterier, som skal opfyldes, for at en ydelse kan karakteriseres som »en særlig ikke-bidragspligtig ydelse«. Disse kriterier gennemgås systematisk i det følgende.

2. I henhold til artikel 4, stk. 2a, finder forordningen anvendelse på særlige ikke-bidragspligtige ydelser, som hverken er nævnt blandt de sociale sikringsydelser, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, eller som er ydelser, der er udelukket i henhold til artikel 4, stk. 4, når disse ydelser har til formål enten at dække de risici, der svarer til de i forordningens artikel 4, stk. 1, omhandlede sikringsgrene i stedet for eller som tillæg til andre ydelser, eller udelukkende at sikre særlig beskyttelse af handicappede. Selv om artikel 4, stk. 2a, finder anvendelse på både særlige ikke-bidragspligtige naturalydelser og kontantydelser, vedrører artikel 10a kun kontantydelser.

3. På grund af den snævre materielle sammenhæng finder de kriterier, der er anført i artikel 4, stk. 2a, også anvendelse på de særlige ikke-bidragspligtige ydelser, som er begrænset til en del af den pågældende medlemsstats område, og som derfor i henhold til artikel 4, stk. 2b, i deres helhed kan udelukkes fra forordningens saglige anvendelsesområde gennem en optagelse i bilag II, nr. III, til denne forordning. For disse ydelser er der imidlertid yderligere det kriterium, at de ikke gælder i samme omfang på hele den pågældende medlemsstats område, og at kompetencen for reguleringen af disse ydelser alene ligger hos de lokale myndigheder. En decentralisering alene af forvaltningen af disse ydelser er ikke tilstrækkelig til at gøre dem til særlige ikke-bidragspligtige ydelser i den i artikel 4, stk. 2b, i forordning (EØF) nr. 1408/71 anførte forstand.

BETYDNINGEN AF »IKKE-BIDRAGSPLIGTIG YDELSE«

4. Ved afgørelsen af, hvorvidt en ydelse er »ikke-bidragspligtig«, er navnlig følgende kriterier af afgørende betydning:

   a) Ydelsens finansiering bør betragtes som en afgørende faktor, og ordningen, som enten kan være en særordning eller en almindelig ordning, skal udelukkende være finansieret af skatter, som har til formål at dække almindelige offentlige udgifter, eller skatter, som har til formål at finansiere den sociale sikring.

b) Den omstændighed, at en ydelse udelukkende finansieres via arbejdsgiverbidrag, betyder ikke i sig selv, at ydelsen er ikke-bidragspligtig for de sikrede arbejdstagere.

BETYDNINGEN AF »SÆRLIG YDELSE«

5. Ved afgørelsen af, hvorvidt en ydelse er »en særlig ydelse«, er navnlig følgende kumulative kriterier af betydning:

a) Ydelsen skal være en særlig social sikringsydelse af »blandet« karakter i den forstand, at modtageren har en ved lov fastsat ret til ydelsen, hvilket er karakteristisk for en social sikringsydelse, men ydelsen skal endvidere have træk, der hører til en social forsorgsydelse, idet der tages hensyn til den pågældendes særlige økonomiske behov og/eller andre behov.

b) De karakteristiske træk ved denne kategori af ydelser er snævert forbundet med den særlige sociale og økonomiske kontekst i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren er bosat.

c) I situationer med utilstrækkelige midler har ydelserne til formål at yde bistand.

d) Ydelsernes tilkendelse kan derfor være undergivet en trangsvurdering, selv om det på grund af deres generelle karakter ikke altid er nødvendigt at foretage en konkret vurdering af det enkelte tilfælde. Trangsvurderingen er et væsentligt, men ikke afgørende kriterium, ifølge hvilket især erhvervsindtægt eller andre sociale sikringsydelser kan tages i betragtning.

BETYDNINGEN AF YDELSER, DER YDES I STEDET FOR ELLER SOM TILLÆG TIL ANDRE YDELSER

6. Ydelser, der ydes i stedet for andre ydelser er ydelser, som tilkendes i stedet for de »almindelige« ydelser inden for de i artikel 4, stk. 1, omhandlede sikringsgrene. De dækker derfor samme risici. Denne kategori omfatter bl.a. ydelser, der tilkendes personer, som f.eks. ikke opfylder betingelserne for at få tilkendt de »almindelige« ydelser.

7. Tillægsydelser er ydelser, der først og fremmest tilkendes som tillæg til de i artikel 4, stk. 1, omhandlede »almindelige« ydelser, og som dækker samme risici som disse. (Det er således en grundforudsætning, at den pågældende ligeledes får udbetalt en »almindelig« ydelse, og det drejer sig f.eks. om en ydelse, som »forhøjer« den pågældendes indtægt til størrelsen af mindstepensionen, og som tilkendes indbyggere, der modtager den »almindelige« alderspension for den erhvervsaktive del af befolkningen, når denne pension er lavere end den ved lov fastsatte mindstepension). Denne kategori omfatter ligeledes ydelser, som betales/ydes ud over de i artikel 4, stk. 1, omhandlede »almindelige« ydelser, men dækker andre risici end disse. (Det er således en grundforudsætning, at den pågældende ligeldedes får udbetalt en »almindelig« ydelse, og det drejer sig f.eks. om tilskud, som tilkendes pensionister på grund af et fysisk eller psykisk handicap).

SÆRLIG BESKYTTELSE AF HANDICAPPEDE

8. Det kan dreje sig om ydelser, der udbetales til eller for en handicappet med det formål generelt at dække de ekstraudgifter, der er forbundet med handicappet som f.eks. udgifter til pleje og udgifter til dækning af den handicappedes mobilitetsbehov, eller ydelser, der har til formål at sikre en mindsteindtægt.

9. Det kan dreje sig om ydelser, der har til formål at bistå den handicappede med at komme i beskæftigelse, give den handicappede mulighed for fortsat at være i beskæftigelse, eller helt eller delvist at dække de særlige behov i forbindelse med beskæftigelsen.

10. Det kan også dreje sig om ydelser, der tilkendes en person, som yder en handicappet bistand og pleje, og om ydelser, som således er omfattet af stk. 8 eller 9.

Formand for
Den Administrative Kommission

Pinto PIZARRO